

Jelenia Góra, 08.01.2020 r.
SP.152.5.2019

Rada Rodziców
przy Miejskim Przedszkolu Nr 11
„Krasnala Hałabały”

Za pośrednictwem Pani Magdaleny Florczykowskiej
ul. Janusza Kusocińskiego 7
58-570 Jelenia Góra

W odpowiedzi na petycję z dnia 16 października 2019 r. (data wpływu do Urzędu Miasta 6 listopada 2019 r.) w sprawie realizacji inwestycji związanej z powstaniem stacji bazowej telefonii komórkowej z lokalizacją w Jeleniej Górze - Sobieszowie na prywatnej działce przy ul. Romera nr 7 informuję, co następuje.

Wnioskiem z dnia 12.10.2019 r. (data wpływu do tut. Urzędu 16.10.2019 r.) operator telefonii komórkowej zwrócił się do Prezydenta Miasta Jeleniej Góry o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy stacji bazowej telefonii komórkowej. W załączonym do wniosku opracowaniu pt. Kwalifikacja przedsięwzięcia (...) oraz w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia inwestor przedstawił dokładny opis inwestycji. Stacja bazowa telefonii komórkowej planowana jest do posadowienia wraz z niezbędną infrastrukturą na działce prywatnej na wieży telekomunikacyjnej o wysokości około 40 m plus instalacja odgromowa. W skład stacji bazowej wchodzi zespół urządzeń nadawczo-odbiorczych oraz transmisyjnych umiejscowionych w szafach systemowych u podnóża wieży; anteny sektorowe (8 szt.) pracujące w częstotliwościach 800 MHz, 900 MHz, 1800 MHz, 2100 MHz, 2600 MHz; anteny paraboliczne (linii radiowych, 5 szt.); elementy torów antenowych. Anteny radioliniowe zamontowane zostaną na wysokości ok. 37 m, a anteny sektorowe na wysokości ok. 39,3 m.

W oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) – dalej zwanym „rozporządzeniem” oraz o wyniki analizy wszystkich anten sektorowych wchodzących w skład przedmiotowej inwestycji zawartej w opracowaniu pt. „Kwalifikacja przedsięwzięcia (...)” tut. organ stwierdził, że planowana budowa stacji bazowej nie kwalifikuje się do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określonych w § 2 ust. 1 pkt 7 lit. a i b rozporządzenia, ani do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w § 3 ust. 1 pkt 8 lit. e i lit. f rozporządzenia, zatem nie ma podstaw prawnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozporządzenie to zawiera katalog przedsięwzięć, które wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedsięwzięciem jest pojedyncza antena spełniająca kryteria określone w rozporządzeniu i nie ma znaczenia fakt, że zamontowanych zostanie kilka anten na tej samej wysokości i skierowane będą w tym samym kierunku i pod tym samym kątem.

Dla kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie ma także znaczenia czy na terenie tego samego zakładu czy obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Parametry każdej z anten, które przewidziane są do realizacji w ramach planowanego przedsięwzięcia analizuje się indywidualnie pod kątem spełnienia kryteriów określonych w rozporządzeniu, tj. częstotliwości, równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) oraz odległości środka elektrycznego anteny od miejsc dostępnych dla ludności w osi głównej wiązki jej promieniowania.

Powyższe jest zgodne ze stanowiskiem Ministra Środowiska z 2 stycznia 2013 r. wyrażonym w odpowiedzi na interpelację nr 10349 posła Łukasza Zbonikowskiego w sprawie interpretacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r.

w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na pytanie Posła: „Czy w przypadku, w którym dwie, trzy, cztery anteny są zawieszane na tej samej wysokości i azymucie, należy podać moc pojedynczej anteny, w której EIRP jest wspólna (superpozycja), i dlaczego?”, udzielono następujących wyjaśnień:

„W przypadkach gdy anteny są zawieszane na tej samej wysokości i skierowane w tym samym azymucie, należy rozpatrywać równoważne moce promieniowane izotropowo poszczególnych anten odrębnie. Pojęcie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) używane w technice antenowej ponownie, zgodnie z cytowaną już normą, oznacza: „Zastępcza moc promieniowana (EIRP) - iloczyn mocy doprowadzonej do anteny i zysku energetycznego anteny. Zysk energetyczny anteny może być odniesiony do anteny izotropowej, mówi się wówczas o zastępczej mocy promieniowanej izotropowo”. Termin EIRP odnosi się do pojedynczej anteny. W związku z tym, jak to już napisano, należy rozpatrywać anteny pojedynczo, bez superpozycji”.

Z opracowania dotyczącego planowanej budowy stacji bazowej telefonii komórkowej na prywatnej działce przy ul. Romera nr 7 w Jeleniej Górze wynika, że żadna z przewidzianych tą inwestycją anten nie spełnia kryteriów określonych w rozporządzeniu. Zatem przedmiotowe zamierzenie nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosnie dopuszczalnej wartości gęstości mocy promieniowania elektromagnetycznego, tj. $0,1 \text{ W/m}^2$ wartość przytoczenia jest stanowisko Ministra Środowiska z dnia 2 stycznia 2013 r., w którym zawarte zostały następujące wyjaśnienia:

„(...) Infrastruktura techniczna sieci telefonii komórkowej działająca w Polsce nie różni się od rozwiązań technicznych stosowanych w innych krajach świata. Pola elektromagnetyczne wytwarzane przez zainstalowane u nas stacje bazowe mają taki sam charakter (...).

Podstawowym przepisem określającym standardy jakości środowiska dotyczące ochrony przed polami elektromagnetycznymi jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (...), wydane w porozumieniu z ministrem właściwym w sprawach zdrowia. Ustalone w tym rozporządzeniu standardy jakości środowiska odnoszą się do instalacji elektroenergetycznych, radiokomunikacyjnych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych. Utrzymana została niezmienną wartość gęstości mocy $0,1 \text{ W/m}^2$, jako dopuszczalny poziom pola elektromagnetycznego o częstotliwościach powyżej 300 MHz, a więc takiej jak częstotliwości pól występujących w otoczeniu stacji bazowych telefonii komórkowej. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych, jakie mogą występować w otoczeniu stacji bazowych telefonii komórkowej, w miejscach dostępnych dla ludności, określone w obowiązującym od 2003 r. rozporządzeniu są znacząco bardziej rygorystyczne od określonych w zaleceniach międzynarodowych, m.in. w zaleceniu Rady Europy z 1999 r.

Dla przykładu, poziom gęstości mocy pola elektromagnetycznego wykorzystywanego w telefonii komórkowej systemu GSM 900 zgodnie z polskimi przepisami nie może przekraczać $0,1 \text{ W/m}^2$, natomiast zgodnie z zaleceniem Rady Europy poziom ten mógłby osiągać wartość $4,5 \text{ W/m}^2$. Dla systemu UMTS różnica jest jeszcze większa - zgodnie z naszymi przepisami jest to $0,1 \text{ W/m}^2$, a zgodnie z zaleceniem Rady Europy - $10,5 \text{ W/m}^2$.”

Jak wynika z dołączonego do wniosku opracowania pn. Karta informacyjna przedsięwzięcia, dla zakładanej konfiguracji anten sektorowych pole elektromagnetyczne o wartościach wyższych niż $0,1 \text{ W/m}^2$ nie wystąpi w miejscach przebywania i zamieszkiwania ludzi, co spełnia wymogi rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883).

Sprawdzenie dotrzymania standardów jakości środowiska określających dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych przez instalacje stacji bazowych telefonii komórkowej

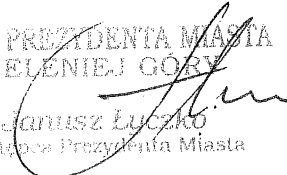
następuje poprzez wykonanie pomiarów, o których mowa w art. 122a ustawy Prawo ochrony środowiska. W celu zapewnienia właściwego wykonywania takich pomiarów w art. 147a tej ustawy wprowadzono obowiązek, zgodnie z którym prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska przez laboratorium akredytowane.

Przedmiotowa instalacja wytwarzająca pola elektromagnetyczne (stacja bazowa telefonii komórkowej), zlokalizowana przy ul. Romera 7 została zgłoszona Prezydentowi Miasta Jeleniej Góry, zgodnie z art. 152 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.). Zgłoszenie instalacji organ przyjął w dniu 26 listopada 2019 r., po uzupełnieniu wniosku o sprawozdanie z pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, o którym mowa w art. 122 a ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Na podstawie sprawozdania nr 6411/2019/OS z dnia 21 listopada 2019 r. organ stwierdził, iż eksploatacja instalacji w miejscach dostępnych dla ludności nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów*. Pomiary przeprowadzono w kilkudziesięciu punktach pomiarowych, m.in. w oknie Miejskiego Przedszkola nr 11. Sprawozdanie jest dostępne w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Jelenia Góra w zakładce Karty SIOS.

W żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska, wobec powyższego tutejszy organ nie miał podstaw do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 152 ust. 4 i 4a ustawy Prawo ochrony środowiska.

Należy jeszcze raz podkreślić, że w Polsce wdrożono normy prawne, których zastosowanie zapewnia bezpieczeństwo ludzi przed polami elektromagnetycznymi. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.), zobowiązała organy rządowe do wydania szeregu przepisów wykonawczych szczegółowo określających standardy, zalecenia dotyczące pomiarów, normy, służące zapewnieniu bezpieczeństwa człowiekowi i środowisku przed skutkami działalności podejmowanej przez podmioty korzystające ze środowiska. Oprócz przywoływanego już kilkakrotnie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów*, obowiązują także:

- 1) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. Nr 221, poz. 1645),
- 2) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne (Dz. U. Nr 130, poz. 879),
- 3) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1510).

Z up. PREZIDENTA MIASTA
JELENIEJ GÓRY

Janusz Łuczko
Zastępca Prezydenta Miasta